

siddet Præsten som født Formand. Menighedsraadene udgaa ganske vist af almindelig kirkelig Valgret, men efter Forholdstalsvalg. Som jeg udviklede i Fjor, da vi behandlede denne Sag, saa er det slet ikke udelukket, at et Mindretal i Sognemenigheden sammen med Præsten, den selvvalgte Formand, kan blive et Flertal i Menighedsraadet, saa gennem hele denne indirekte Maade at sammensætte det kirkelige Udvalg paa og gennem dette Forhold, at Præsten er født Formand i Menighedsraadene, faar man ikke en Gang Sikkerhed for, at disse 16 Medlemmer virkelig repræsentere Lægmandene, de ville i mange Tilfælde maaske blive et ret godt Udtryk ogsaa for Gejstligheden. De skulle vælges efter Forholdstalsvalg. Forholdstalsvalgmaaden er jo god og retfærdig men, forekommer det mig, lidet tilfredsstillende, hvor der er saa faa at vælge. Her, hvor der kun er Tale om at vælge 2 for hver Stift, betyder det, at de 2 største Grupper kunne faa hver sin Mand, naar da den mindste er nogenlunde stor. Men Forholdstalsvalgmaaden kommer i Virkeligheden ikke til at spille nogen stor Rolle. Det havde forekommet mig betydelig mere demokratisk, og Forholdstalsvalgmaaden vilde være kommen til at spille en lang større Rolle, naar Ministeren havde foreslaaet, naar vi overhovedet skal have en Kirkekommission, at de af Menighedsraadene valgte Lægmand udgjorde et Antal f. Eks. af 32, altsaa $\frac{2}{3}$ af Kommissionen. Saa kunde der i Kjøbenhavn og af hvert Stift vælges 3, og saa vilde Forholdstalsvalgmaaden komme til at spille en noget større Rolle. De fleste Steder i Sognene, eller mange Steder i alt Fald, vil der jo vel være 3 kirkelige Grupper, den grundtvigske, Indremissionen og den 3die Retning. Af dem vil, som Forslaget nu foreligger, i hvert Fald kun de to kunne blive repræsenterede, saa Forslaget forekommer mig at være lidet tilfredsstillende, idet det giver det gejstlige Element alt for stor Indflydelse. Men, som sagt, da vi i det hele ikke ønske Sagen fremmet, er det naturligtvis os mindre magtpaaliggende, hvorledes det gaar med dette Ændringsforslag.

Der er dog eet Ændringsforslag, nemlig det, der foreligger fra de 3 ærede Medlemmer eller rettere sagt kun fra 2, idet den ene Forslagsstiller har trukket sig tilbage ... (Stemmer: De to have trukket sig tilbage!) ... Have de begge to? det har jeg ikke hørt.

Formanden: Der er kun een Forslagsstiller i dette Øjeblik.

Borgbjerg: Ja, det mener jeg ogsaa, at der er kun een i dette Øjeblik, der har trukket sig tilbage.

Formanden: Nej, der er kun een Forslagsstiller i dette Øjeblik.

Borgbjerg: Der er kun een tapper Mand tilbage, som har opretholdt det, — det glæder mig. Det var mig en sand Nydelse lige nylig at høre, hvorledes han med Kraft og Dygtighed fastholdt sit Ændringsforslag over for Ministeren, skønt han er Medlem af Flertallet her i Tinget. Det er en sjælden Nydelse, men derfor ogsaa saa meget mere udsøgt. Kun forekommer det mig, at det ærede Medlem allerede i Gaar f. Eks. eller paa et lidt tidligere Stadium burde have holdt den fortræffelige Tale, han holdt i Dag om, at det er en farlig Vej at komme ind paa, dette at stole paa ministerielle Udtalelser, og at det, det gælder om, er, at have de skrevne Love. Det havde der været umaadelig god Grund til at sige i Gaar netop under den Forhandling, vi da førte, hvor vi ogsaa maatte nøjes med ministerielle Udtalelser, men hvor vi krævede fra vor Side bindende Ord i Lovens Tekst. Dette Ændringsforslag, der nu er opretholdt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen), vilde jeg gerne anbefale. Det forekommer mig, at Ministerens Standpunkt er ganske uholdbart. Naar der i hans Ændringsforslag staar, at Kirkekommissionen skal undersøge og have med Spørgsmaalet om en forandret Organisation af de gejstlige Retter at gøre, er det mig ganske umuligt at forstaa, hvorledes det kan fortolkes saaledes, at denne Kirkekommission eventuelt kan stille Forslag om de gejstlige Retters Ophævelse. Det er mig ganske uforstaaeligt, hvorledes „en forandret Organisation“ kan rumme Begrebet Ophævelse. Det er ganske umuligt, det forstaaer jeg ikke. Men Ministeren havde vistnok i høj Grad Ret, da han sagde, at det ikke var tilfældigt, at Ministeren havde taget denne Sag med. Nej, det er et af de mange Tegn paa, i hvilken Retning Udviklingen gaar; det er ligesom et Hul, der aabner sig, hvor man kigger dybere ind, end maaske mange, der se overfladisk paa denne Sag, i Virkeligheden have set eller